

LBRIS

We know
books

Jocuri și jucării

Juniorii

volum coordonat de
Florentina Sâmișăian

arthur

Cuprins

Cum am locuit în poveste / 5

Salt în poveste

Ioana Aolăriți / 26

Maruca Iordan / 28

Alexia Maria Mirițescu / 30

Ioana-Ștefania Popa / 32

Theodora Ioana Balan – *Vulpea reciclată / 35*

Ileana Coman – *Medicație pentru conflagrație / 41*

Ruxandra Maria Constantinescu – *Cum am privit
printr-o fantomă / 47*

Delia-Ilinca Damian – *Normo, arcul și Apolodor / 57*

Patrick Dochinoiu – *Dorothy și Cutiuță / 63*

Maria Merca – *Nu e rea, așa e ea / 69*

Darius Munteanu – *Continuare Tropice tâmpe / 77*

Ilina Ruxandra Mureșan – *Pippi vrea să tragă
pe sfoară coronavirusul / 85*

Timeea Julia Nicolaie – *Safirul, Micul Prinț și Cristian / 91*

Matei Someșan – *Capitolul 5 ½. O lăcrimioară albă ca neaua / 99*

Jocuri și jucării

Marta Crețu / 106

Cristina Milcu / 108

Sofia Mincă-Borțun / 110

Ioana Bleotu – *Casele copilăriei mele* / 113

Alexandru Bora Ioan – *Drago, dragonul intelectual* / 119

Maria Ciucu – *Dincolo de fereastra cea mare* / 125

Ana Georgescu – *Aventura cu liane și bătaia cu banane* / 133

Emma Haica – *Copilărie deconectată de la rețea sau despre
cum a devenit o mașinuță de lemn mai cool decât o consolă* / 139

David Ionescu – *Lada de zestre* / 147

Teodora Mateescu – *Jocul fără nume* / 153

Darius Munteanu – *Statele Unite ale Jucăriilor Ieșite la Pensie* / 159

Ilinca Popa – *Elefântelul Roz* / 167

Ana-Maria Popa Lazăr – *elf_nătăflet@gmail.f* / 175

Sofia Maria Similie – *Ordinul Copiilor cu Idei Mărețe* / 181

Andreea Teleșpan – *King Kong* / 187

Claudia Teleșpan – *Bicicleta mea* / 193

Cum am locuit în poveste

Sunt mai bine de zece ani de când în jurul proiectului „Locuiește în poveste!” s-au adunat tabere, cărți și ateliere, care au adus alături scriitori, ilustratori și sute de copii din întreaga țară. Cartea de față este al nouălea volum scris și ilustrat de copii și cuprinde două teme: *Salt în poveste și Jocuri și jucării*. Pentru pregătirea volumelor juniorilor, în fiecare vară am organizat o tabără de creație. Din cauza contextului pandemic, nu am putut organiza tabăra în 2020 și 2021 și de aceea câștigătorii celor două ediții ale concursului au fost invitați în tabără în vara anului 2022. De câțiva ani deja, tabăra noastră se face la Alma Vii, un sat ascuns printre colinele transilvane, la câțiva kilometri de Mediaș. Și, de câțiva ani, copii talentați din București, Iași, Constanța, Craiova sau Timișoara se reunesc aici, în inima țării, în micul sat săsesc care s-a dovedit a fi locul ideal de locuit în poveste. În vara lui 2022, copiii au locuit în poveste la Alma Vii alături de scriitorii Ioana Bot, Ioana Nicolaie, Florin Bican și Mircea Cărtărescu și de ilustratorii Oana Ispir și Dan Ungureanu. Au fost ateliere de poezie și de proză, de gramatică narativă, reciclare de povești, jocuri literare, lecturi; copiii au ascultat, au învățat, au inventat și s-au distrat de minune la fiecare atelier. Și au

LIBRIS | We know books

fost inventate atâtea jocuri la Alma Vii, încât aproape că s-ar mai putea face o carte. Coordonați de Gabriel Cărtărescu, copiii au creat *Monopolodor* (jocul pe care Apolodor l-ar fi creat în copilărie), au participat la vânători de comori inspirate de lupul din *Scufița Roșie* și de merele de aur ale lui Prâslea cel Voinic, au inventat un joc de cărți care o distra pe regina cea rea din povestea *Albă-ca-Zăpada și cei șapte pitici*. Un joc literar care le-a plăcut foarte mult tuturor a fost cel propus de Mircea Cărtărescu: *le cadavre esquis* (cadavrul fermecător). E un joc inventat de suprarrealiști și se bazează pe asocieri de cuvinte sau de imagini. Participanții scriu pe rând câte o frază/propoziție/vers, îndoiaie foaia de hârtie în așa fel încât următorul participant să vadă doar ultimele cuvinte și o dată mai departe și tot așa. La sfârșit, se despăturește foaia și materialul e citit ca un text integral. Pot ieși lucruri surprinzătoare, frumoase, poetice sau pline de umor. Aveți aici câteva exemple de „cadavre” realizate de copii în această tabără:

„Mi-e foame când / mi-am spălat pisica cu șampon de urzică / Și n-am mai văzut niciodată ceva la fel de frumos / chiar dacă nu mai am loc în penar / și / Deschide-mi inima cu ale tale cuvinte / Dacă mi-ar răspunde la mesaje, poate mi-aș da seama / Dacă nu m-am mai plimbat singură de mult timp / Și mă sperie faptul / Că sunt sătulă de minciunile tale / Și mi-ar plăcea la nebunie să fiu o furnică / Pentru că mi-a plăcut mult ce am găsit acolo / Chiar dacă îmi place culoarea unghiilor Theodoriei nu cred că / Dacă mă doare capul / Din cauza faptului că sunt melancolică atunci când / Am terminat povestea.” (Theo, Delia, Timeea, Maria)

„Acum cred / Că este foarte târziu pentru a mânca bine de dimineață / Dar am privit scurt rațele / Cui îi este foame

poate / Să reușesc să deschid o sticlă cu apă de doi litri /
Însă voi păstra acest bilet. Atmosfera apasă adânc liberta-
tea / Cred că băiatul de pe lună a găsit. / O să-mi pun halatul
de baie făcut / Din cadranele acestui caiet picură apă sărată
sau puțin colorată / Atunci când voi fi răzbinată voi găsi /
Ceea ce m-a făcut să plec din casă iarna, / În timpul în care
nu mi se pare poetic vreau să merg la facultate. / De aceea,
nu am să mai dorm deloc până / Când am aflat că mâine nu
merg la școală.” (Ruxandra, Marta, Maruca)

„Viața poate-i o dilemă / Sau însăși luna va pune stăpâ-
nire peste întreaga lume, / Sabotând întregul regat deoarece
cursul său este ca un râu / Care își dorește să-și îndeplinească
dorința arzătoare cu orice preț, / Chiar dacă asta ar însemna
că acesta a rămas fără blană / Având în vedere că totul parcă
e fantastic / Exact ca un dragon imens, asemenea unui cuvânt
care merită să fie rostit de un papagal, / Care a refuzat ca
acest lucru să se întâmple pentru că totul pare să fie un vis,
iar un vis să fie realitatea. / Totuși, o pisică nu poate fi așa
de mică, chiar dacă are două labe de șobolan mare / Mare
albastră unde mă întorc mereu deoarece nu suport niciun
tip de țuică.” (Darius, Ilina, Ioana)

„Mă tai în hârtie / Pentru că / Gigel s-a împiedicat când /
Ceața / Care / A mers azi la cimitir / Ca să / Cumpere bere de
la / Mare / Atunci s-a decis să plece / Fiindcă pisicile sunt rele
și / Lumina / Întru care îi lipseau toate bucățile / De la Moș
Crăciun / Fiindcă / Fericirea nu are niciun copac în curte /
Deoarece Ceaușescu a murit / Când apusul / Vine să caute
restul ciupercilor.” (Matei, Gabriel, Patrick)

* * *

Într-o altă carte s-ar putea aduna textele compuse la atelierele de poezie, de proză și de reciclare de povești. Aveți aici câteva, e foarte greu de ales, toate sunt frumoase, poetice sau ironice, pline de umor:

„Și zice capra cântecelul, îi avertizează pe iezi, apucă geanta din cuier și pornește fain-frumos spre LIDL. Și în drum spre LIDL se întâlnește cu Martinică, care stă cu o cutie-n mână și țipă:

— Bilete la loterie, cumpărați unul la preț dublu, primiți unul gratis!

Se duce capra spre Martinică și ia biletele, dar când bagă mâna în geantă după portofel, ia-l de unde nu-i! Bagă capra sprint până acasă și când intră îl vede pe domnul lup cum e pe cale să-l mănânce pe cel mai mare dintre iezi. Aude lupul că a intrat cineva în apartament și se întoarce să vadă cine e. Și parcă o dată clipește lupul, și deja capra e înarmată cu un șlap și-i trage una lupului de zboară până-n Alaska. A luat capra un sistem de securitate performant și nu s-a mai atins nimeni de apartamentul lor niciodată.“

(*Capra cu trei iezi reciclată* de Ilinca Popa – atelier de reciclare de povești cu Florin Bican)

„Liniște.

Satul tace.

Stau în colțul camerei unde încă e întuneric. Cu susul în jos, ceea ce mă amețește (normal).

Crapă de ziuă. Podeaua trosnește. Mă dezechilibrează puțin. Nu văd cine trece, dar după mers, pare a fi doamna Capră. Le șoptește ceva iezielor. Aud un cântec care-mi sună cunoscut. L-a cântat și ieri, în bucătărie. Și cum atunci nu eram cu susul în jos, l-am auzit mult mai bine. Îl știți și voi, desigur.

Doamna Capră pleacă și socotind după cât stă, probabil a plecat mai departe de curte. Sper ca ieziile să nu se joace iar de-a călușul cu mine. M-a cam durut data trecută.

A! Doamna Capră s-a întors! Dar de ce se împotrivesc iedul cel mare? Sau o vrea să se mai joace...

Ușa se deschide.

Iar ochii mei, odată cu vederea oaspetului, călătoresc până în orbitele mele de lemn.

Lupul.

Aș vrea acum ca tâmplarul care m-a zămislit să-mi fi făcut picioare sau mâini sau măcar o gură.

Ceva timp trece.

Simt ceva greu pe mine. Deschid ochii și mă gădilă o coadă gri, murdară de... sânge.

Lupul! Iar iedul mijlociu e... ascuns sub mine. Și eu care credeam că doar se joacă!

Ah, cât de ghinionist să fii să exiști pe lumea asta ca un... cherșin!"

(Capra cu trei iezi reciclată de Ana Georgescu – atelier de reciclare de povești cu Florin Bican)

„Eu cred că un foc e o transformare / O cale de aur între două lumi / Un pod între două stări ce se ciocnesc / Dar care e traversat numai o dată // Eu cred că focul e un monstru mitic / Ce frânge cu a sa suflare păduri nenumărate / Ce cu un răget infernal / Își cere-al său tribut fierbinte // Eu cred că focul e-o culoare / Ce nu poate fi pictată de niciun artist / Și niciun pix din lumea-ntreagă / Nu-l poate zugrăvi // Eu știu că-n fiecare dintre noi arde un foc / Un foc ce ne ambiționează toată viața / Să ardem cât mai strălucitor / Și să ajungem în nemurire“

(Foc de Matei Someșan – din atelierul de poezie cu Ioana Nicolaie)

„Eu cred că o scrisoare întruchipează conjunctura / Unei
înlanțuiri firești / Nu ascunde o lume și nici nu o concepe
vast, decât rar / Iar atunci când o face, doar poartă pove-
tea / Scrisoarea nu este decât un suport / Reciclat uneori de
justiție. // Hârtia i se încordează ușor, aproape tactil, / nici-
odată rece / În colțuri de ceară se întoarce moale / Și arcuită
se plimbă într-un plic epileptic / Opac se prelinge peste ea
sigiliul / Plicul și epocile o constrâng și pretind / Implozii
secrete scrisorii.”

(*Astfel scriu unii* de Ruxandra Constantinescu – din
atelierul de poezie cu Ioana Nicolaie)

„Eu cred că abonamentul / este o bucățică de hârtie, /
care îmi permite / să călătoresc între lumi. / Nu doar pe
distanța / segmentului închis [AB], / ci și între cer și pământ,
/ amintiri și prezent, / între ură și dragoste. / Pe 20 au-
gust / primul meu abonament / a expirat. / Mi-l împrumuți
pe al tău? / Promit că ți-l voi înapoia. / Să nu le spui și
celorlalți / că abonamentul este gratuit, / nu vreau să fie /
trafic pe autobuz.”

(*Abonament* de Theo – din atelierul de poezie
cu Ioana Nicolaie)

Dar la Alma Vii nu s-au creat doar zeci de texte, jocuri și
ilustrații, ci s-au legat prietenii și suntem convinși că pen-
tru toți participanții această experiență a fost mult mai mult
decât o simplă tabără. Ne lăudăm cu asta, dar veți vedea mai
jos că nu sunt laude deșarte – consemnăm aici câteva impresii
ale participanților.

„Cei care au trecut prin taberele concursului «Locuiește în povești!» continuă să locuiască în povești și după ce se întorc din tabără – prin volumele colective în care li se păstrează textele și ilustrațiile, prin textele și ilustrațiile cu care contribuie la revista *Ordinul povestitorilor*, prin lansările și târgurile de carte la care participă, prin continuarea prieteniiilor legate atunci când au locuit în povești pentru prima oară. Ei alcătuiesc deja o comunitate ai căror membri se racordează la povești și – prin povești – unii la alții. De câte ori vorbesc cu ei, mă bucur să-i regăsesc la fel de proaspeți și de îndrăgostiți de povești, așa cum i-am cunoscut în tabără. Mă bucur să fac parte din această comunitate...”

Florin Bican

„M-am bucurat să revin în tabăra de la Alma Vii alături de copii foarte talentați. Mi-am dorit mult să nu ne luăm în serios, ci să ne jucăm temeinic, iar prin joc să le ofer participanților câteva unelte pe care să le folosească mai târziu în ilustrațiile lor.

Am adus câteva dintre cărțile mele preferate, ilustrate de artiștii pe care îi admir, și câteva cărți ilustrate de mine, pentru a le explica și exemplifica diversele moduri de ilustrare a unui text. Sunt de părere că cel mai bine înțelegi o imagine cu creionul în mână și asta am încercat să le transmit și copiilor: succesiunea și ritmul paginilor, moduri de încadrare a textului, conceperea personajelor, motivația alegerii unui anumit detaliu. Așa se face că am luat cărțile la răsfoit și am încercat să traducem compozițiile ilustrațiilor în forme geometrice simple, dinamism, lumină și umbră.”

Dan Ungureanu

„Locuiește în poveste!”
Ediția a IX-a, Salt în poveste

We know
books

„Nu știu o investiție mai mare și mai profesionistă în educația copiilor decât această poveste donquijotescă. E adevărat că scriitorii se nasc, nu se fac, dar ca să-și umple forma au nevoie de un context. Cât despre cititori, căci mai ales despre ei e vorba în «Locuiește în poveste!», se cresc, se antrenează, nu apar din nimic.”

Ioana Nicolaie

De la tinerii creatori:

„Am luat parte la tabăra Arthur de două ori, iar fiecare participare a fost o experiență inedită din care am învățat multe. Cu toate că știam deja despre ce e vorba, evenimentul de anul acesta mi-a depășit toate așteptările. Atelierele au fost excelente, din modul inedit al fiecărui scriitor de a-ți stârni creativitatea rezultând niște texte grozave, pe care fără nicio îndoială le voi păstra și extinde pe viitor. Colegii au fost minunați și, deși eram printre cei mai mari, am reușit să leg niște prietenii frumoase. Sfaturile scriitorilor mi-au dat încredere în mine și m-au motivat să nu mă opresc niciodată din a scrie, indiferent de ce voi urma pe viitor.

Le recomand tuturor copiilor interesați să aplice pentru concursul «Locuiește în poveste!», deoarece tabăra este o experiență inedită, plină de inspirație, distracție și mâncare bună 😊, din care au de învățat și unde își vor face noi prieteni.”

Darius Munteanu

„Chiar dacă a fost prima tabără la care am participat, «Locuiește în poveste!» va fi de departe cea mai frumoasă

și memorabilă activitate de acest gen pentru mine. Aici s-au legat prietenii inedite, au rodit idei creative nemaivăzute, am învățat fiecare cum să ne exprimăm artistic și cum să lucrăm în echipă. Nu pot să aleg doar o singură amintire preferată din tabără, dacă aș putea, aș însuma întreaga experiență ca o amintire unitară pe care aș repeta-o oricând. Noaptea de cântat la ukulele în jurul focului, explorarea taberei din prima zi, serile de lectură, bezele arse, jocurile inventate împreună, aventura de a parcurge în beznă drumul de la sala de mese până în camere, mansarda scoasă dintr-un film horror până să aflăm de existența becurilor, mesele de prânz și cină pline de râsete, toate acestea sunt doar vârful iceberg-ului. Întreaga atmosferă a fost de nedescris și imposibil de frumoasă. Foarte mulți dintre noi regretă că nu vom mai putea participa în anii viitori ori din cauza limitei de vârstă, ori că am fost deja la trei dintre aceste tabere. Dacă aș putea da timpul înapoi doar ca să petrec încă câteva momente la Alma Vii, aș face-o fără să mă gândesc de două ori.“

Marta Crețu

„Abia așteptam să revăd Alma Vii, satul parcă desprins dintr-un basm, pe care-l mai vizitasem cu patru ani în urmă. Primul lucru pe care l-am făcut când am ajuns a fost să mă retrag în răcoarea din interiorul căsuțelor tradiționale săsești care servesc drept spații de cazare în Alma Vii. M-am bucurat atât de mult la vederea locurilor și chipurilor familiare! După lectura Ioanei Nicolaie, am mers pe dealul din spatele restaurantului (care era, după caz, și sală de conferințe) și... ce credeți? Am văzut stelele! Mda, știu, la urma urmei, cine nu a văzut până acum stelele? Dar nu cred că ați mai văzut vreodată atâtea stele câte am văzut eu în acea seară. Peisajul